

مرد پنهان و پیمای پنهان

دانش جو معلم: پوریاروشنی

مرحوم آیت الله اکبر هاشمی رفسنجانی یکی شخصیت های برجسته در تاریخ معاصر ایران به شمار می آید، که همواره به عنوان یکی از سیاستمداران مهم انقلاب اسلامی، شناخته شده. شاید بتوان در اکثر موارد آقای هاشمی را به عنوان یک عنصر فرا جناحی در سیاست ایران در نظر گرفت، اما با توجه به اقبال اصلاح طلبان نسبت به اقدامات ایشان در دوره ریاست جمهوری، می شود گفت، که ایشان یک اصلاح طلب بالفطره بودند، زیرا اعضای حزب مذکور پیوسته از آن در امور مدیریتی الهام گرفته اند. از این رو، با توجه به رونق گرفتن فضای انتخابات ۱۴۰۰، سعی می کنیم گوشه ای از عملکرد ایشان، در منصب ریاست جمهور را مورد بررسی و تحلیل قرار دهیم.

رئیس جمهور اکثریت مطلق آراء

در سال ۱۳۶۸ اکبر هاشمی رفسنجانی با اکثریت آراء به ریاست جمهوری رسید، اولین بحثی که در این زمان مطرح می شد، مساله بازسازی ویرانه های حاصل از جنگ تحمیلی بود. اقداماتی که توسط ایشان و کابینه اش برای حل مشکلات صورت گرفت، قابل تحسین است اما بدون ایراد نیست. این که در آینده با سیاست های غلطی که توسط همین دولت اعمال شد، آبادی و آبادانی اختصاص به قشر خاصی یافت و قشر مستضعف به حاشیه رانده شد، کاملاً واضح است. این دولت خواسته یا ناخواسته روحیه اشرافیگری را در برخی و روحیه لیبرالیسم را در برخی دیگر زنده کرد.

تکنوکراسی با راندمان منفی

یکی دیگر از مباحث دولت آقای هاشمی بکارگیری تکنوکرات ها در کابینه دولت، به منظور قرار دادن کشور بر روی ریل سازندگی و توسعه بود، برخی از کارشناسان معتقدند که زیر ساخت هایی که در زمان آقای هاشمی توسط وزیرانش فراهم شد، نقش موثری در عدم وابستگی ایران در برخی حوزه ها را ایفا کرد، به عنوان مثال حوزه تامین انرژی. اما عده ای نیز بر این باورند که در آن زمان به ظرفیت های داخلی توجه نشده، در واقع پروژه های عمرانی دولت وقت، یکی پس از دیگری زمینه ی وابستگی را فراهم کرده اند، این گروه قرارداد های صنعتی علی الخصوص قرار داد هایی که در صنعت خودرو سازی با پژو بسته شد را مثال می زنند. به هر حال زیرساخت های تامین انرژی و همچنین صنعت بیمار و ناتوان خودرو شاهدان زنده ی این دو گروه اند. گرچه اقدامات دولت آقای هاشمی همواره در برخی موارد قابل تقدیر است اما نمیتوان از معضلاتی که همین دولت زمینه اش را فراهم کرد گذشت.

اقتصاد باز-قوانین ضد انحصار

اقتصاد ایران در دولت آقای هاشمی چنان که کارشناسان گفته اند، سیاست اقتصاد باز را در پیش گرفته، ضرورت تعامل سازنده با سایر کشورها، یکی از بخش های اقتصاد باز است، که فی النفسه تا جایی که منجر به وابستگی نشود مثبت ارزیابی شده. قوانین ضد انحصار مبحثی دیگر است که عنوان شده، این که رقابت بر سر تولید باکیفیت تر و ارزانتر، توسط نهاد های تولید کالا و خدمات شکل بگیرد، راندمانی غیر از رشد و پیشرفت نخواهد داشت. لذا کسری بودجه ۵۰ درصدی و تورم ۴۰ درصدی در زمان ایشان بر این موضوع که سیاست های اقتصادی در حد حرف باقی مانده یا خوب اجرا نشده، مهر تایید میگذارد.

کلام آخر

عملکرد دولت پنجم و ششم در وضعیت امروز ایران بی تاثیر نبوده. لذا اگر این سیاست ها را نزدیک به ایدئولوژی اصلاح طلبان بدانیم، باید در انتخاب های آینده هوشیار تر عمل کنیم، که آیا واقعا خواهان چنین سیستمی در مدیریت کشور هستیم یا نه.... اینکه دیدگاهمان راجع به توسعه و پیشرفت کشور در چه چیزی خلاصه می شود، در آینده کشور قطعا تاثیر گذار است، ولی آیا جریانی که تاکنون از تفکر آقای هاشمی و طرفدارانش سرچشمه گرفته موثر بوده؟ به هر حال انتخاب با ماست.....

به امید ایران آباد و سربلند